

ELŐFIZETES:
Egész évre 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETESI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitási sor 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvma-
dárjában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Tűzoltók jubileuma.

Zombor, 1898. július 14.

Nagy ünnepek küszöbén állunk. A zombori önkéntes tűzoltó-testület üli meg 25 éves fennállásának ünnepét. Lapunk mult számában már közöltük a 3 napig tartó ünnepélyek programját.

E helyütt mi a magunk kötelességét óhajtjuk leróni. Szívvel üdvözölmi a derék tűzoltókat a szép ünnepeik alkalmából; őszinte elismerésünket fejezni ki a multban kifejtett működésért s egyuttal kitartást és buzgóságot kívánmi a jövőre nézve. Kedves kötelességünk ez nekünk, annál is inkább, mivel a derék egyesület a leg-határozottabban reá szolgált az elismerésre.

Senki sem vitathatja el, hogy a tűzoltóság-nak rendkívüli humanus célja van. A legnagyobb veszélyek egyikét igyekszik elhárítani. Az elemi csapások legborzasztóbbja ellen nyújt oltalmat, szembeszállva egyik legfélelmetesebb természeti erővel. Mennyi kárt, mennyi bajt és mennyi nyomort okoz a tűz, annak — fájdalom — napról-napra tanul vagyunk. Ellene védekezni, önmagunk iránti kötelességünk, mert hisz nem kívánhatjuk saját romlásunkat és pusztulásunkat.

A tűzoltóság arra van hivatva, hogy ezer és ezer embert védjen meg a nehéz csapásoktól. A tűzoltó-testületeknek tehát nagyon ideális a céljuk, a mikor egyedül más emberek, az általános ember javának, jólétének megmentésére törekszik.

Kétszeres dicséretet érdemel az a testület, a melynek tagjai semmi anyagi előnyben, haszonban nem részesülnek. Ezek az önkéntes tűzoltó egyesületek. Ezen egyesületeknek tagjait egyedül a humanus cél lelkesíti s bizony nem egyszer vagyunk tanúi, hogy minő emberfeletti munkát végeznek, nem keresve és nem is nyerve sem jutalmat, sem elismerést.

A mi egyesületünk is önkéntes tagokból áll s immár 25 éve felel meg a legnagyobb kitarással hivatásának. Egy ilyen egyesület a közlakosságnak valóságos jövevénye, igazi nemtöze.

Nem szabad késnie senkinek, hogy az őszinte tisztelet és hála ódáját ne rója le tűzoltóink iránt. Mindenkor kötelességünk mély tisztelettel hajolni meg előttük.

Kétszeresen kötelességünk az üdvözlésükre

sietni most, a mikor 25 évi működésük ünnepét ülik meg.

Huszonöt év nagy idő s feltétlenül tiszteletre méltó, ha olyan serény és hasznos munkában telik el, mint a minőt a tűzoltó-testület kifejtett.

Méltányolva a tűzoltó-egyesület érdemeit, ismételen őszinte üdvözlésünket tolmácsoljuk és kívánjuk, hogy jubiláris ünnepeik fényesen sikerüljenek.

Reméljük, hogy a közönség mindenben tömegesen veend részt, ezzel is beigazolandó, hogy elismeréssel adózunk azok iránt, a kik a közlakosság érdekeit annyi buzgósággal szolgálják.

Selymentenyésztés.

II.

Nem tudom, hogy kit mennyiben érdekelt cikkem első része s mennyiben érdekel az alábbi rész, de azt tudom, hogy a ki a nép érdekeivel törődik, bizonyára figyelemmel kísérte az ideai selymentenyésztés is, mint olyat, mely a munkásnép érdekeivel szorosan összefügg, s ha figyelemmel értekeir, akkor bizonyára kereste az okokat, keresett magyarázatot vagy összefüggést a nép között hallható panaszokról. Ha ezeket a panaszokat sorba vesszük, apránként rájövünk, hogy miből is áll tulajdonképen a selymentenyésztés, mily haszonnal jár a népre s mennyiben igazoltak a panaszok melyeket a legtöbb tenyésztőtől hallhatók.

Első sorban azért zúgolódik a nép, hogy gubóit válogatva, három csoportban, háromféle áron kell eladnia.

A népszerű ez igazságtalanság, vagy miként egy gyulafalvai szocialista mondta: a kormány selymesen nyuzza a szegényt.

Befogom bizonyítani, hogy a kormány, illetve az intézet fenti eljárása helyes, igazságos és méltányos.

Régekte egyre-másra 1 frtért fizették kilogrammként a gubót, csak a legaljáért, vagyis a hasznavehetetlenért fizettek 10 krajcárt. Volt-e ebben az eljárásban buzdítás a tökélyetesebb tenyésztésre, volt-e ebben igazság vagy méltányosság? Nem!

Mert buzdítás-e az a jobb, a tökélyetesebb tenyésztésre, ha a tenyésztő tudja, hogy legyen

a gubója bármilyen is, jó vagy rossz, ugys megfizetik az 1 frt vételért kilonként; bizonyára kevesen voltak azok, kik arra törekedtek, hogy gubóik minél tömöttebbek, súlyosabbak legyenek. Azon volt a legtöbb tenyésztő, hogy hernyója minél előbb bekössön, hogy pénzhez jusson; hogy számításal nem dolgozott egy sem, az is bizonyos, mert a mi népünk nem tud számítani.

Igazságos volt-e az, hogy a rossz, gyenge gubóért, melyet alig lehetett értékesíteni épen annyit fizessen az állam, mint a mennyit fizetett a szép, egészséges és tiszta gubóért?

Méltányos volt-e, hogy az a tenyésztő, ki alig fáradt valamicskét, kinek gubói fejletlenek voltak, épen oly díjazásban részesült, mint az, ki éjt nappallá téve fáradozott, hogy minél szebb gubói legyenek.

Hol van itt az igazság, hol a méltányosság?

Hol vagy miben talál a tenyésztő buzdítást a további munkálkodásra, munkája fejlesztésére, mikor látja, hogy Péter, vagy Pál gubója, senyvedt, fejletlen és ép ugy fizetik mint az ő tiszta, kemény gubóit?

Tehát a régi eljárás volt-e a helyes, vagy a mostani, mikor érdemszerint fizetik a tenyésztőt, mikor tudja, hogy ha becsületesen, szorgalommal munkálkodott, megkapja a tisztességes bért. Nem is zúgolódik az a tenyésztő, ki jó gubókat termelt, mert megfizetik becsülettel. Ilyen eljárás mellett az állam sem veszíthet sokat, mert a gyenge gubót olcsóbban veszi, de olcsóbban is adja el.

Nagyon panaszkodnak a tenyésztők a válogatás ellen. Azt mondják, hogy a válogatás miatt napokat kell vesztegetni.

Ugyan kinek a hibája ez? Nem az intézeté, hanem a tenyésztőké! Nagyon jól tudja minden tenyésztő, hogy gubóit megválogatva kell a beváltó állomásra hozni, azért mégsem teszi. Inkább hallgat a szocialista igazgatóra, mint a hozzá jóindulattal viseltető kikeltőre. Ugy okosodik a legtöbb tenyésztő, persze a felbujtogatás után, hogy majd csak beveszik gubóit az első osztályba, mert muszáj, különben kirepül a pille. Vár két napot is, hátha kibőjtöli a beváltót. Mikor aztán látja, hogy célt nem ér, immel-ámmal hozzálát a válogatáshoz, és végre harmadnap beválthatja gubóit. Mennyi gubó ment azonban ez ideig tönkre,

A „BÁCSKA“ tárcája.

KAIRÓI TÍPIKUS ALAKOK.

Írta: Vértési Károly.

Megjelen az „Ország-Világban”.
(Vége.)

Pokoli zajjal, mintha a sátán lett volna a karmes terük, fülkábító hangszerek reccsenő lárájára, zúgó dob-puffogás mellett csapkodó jókedvvel, ektelen ének s messze hallzó kurjantások között, visító szilaj hang-hordozással kurjongó sokaság gomolyog az utcán végig. Bohókás lakodalmi menet, ugy látszik nem közönséges, mert az utcai táncosnók kínai malac módjára sivitó éneke is közbül felhangzik az összeverődött zúgásból. Bohóc, jegenye-magas, szeltoló alak, nyargalt az összezőnölt ember előtt, alacsony, de eleven arab lovon; földön botlottak a lábai. Bohózatias hangon óbogat, dobog és dörrög, majd szélesen nevet a combos fickó, mintha esze lódult volna meg; valamilyen hangszert is nyeggetett; izegye-mozogva minden igyekezete, hadonázása, bóbortos pajkossága oda irányult, hogy a beszédevel elöntse s ötleteivel megnevettesse a bémészokat, kik a szájukat tátottak betanult frazisainak patogtatásakor. Következtek utána a zenészek, csengő ércsütyörök egymáshoz verevelve, sippal, dobbal, csörrenő, fűtő és olyan nádihegedű forma es formatlan hangszerekkel, melyek csengetése, bongása, kongása inkább dörömbözés, macskazene adására valának be, mint egy ünnepele emelésére. Szinte elbődült bele a fejem. A dobzából hiányzott az összhang. De nem volt a tömörkedésben kaptos. Részeg arab, bukkott asszony, felszarvazott férfi erre nincs. De letárgyalt, eltaszított vagy mondjuk szebben, nyugalomba helyeztet hárembölgy annál több. Mohamednek a fia épen nem alkoholista s így az sem történhetik meg, hogy egyik-másik leigya az emberségét. A bort a Korán a bűnök anyjának nevezi. A Korán követői e szerint nem lehetnek italosak. Dörömböltek s jobban lármaztak,

mintha a garatra felöntöttek volna, mintha a hámfából kirugtak volna. Egy tágas, nagy kocsiiban a pap tilt; a vénség vonásai az arcán. Mogorván nézett. Enekelve olvasta a Koránt (csak így szabad), a házasság kellemeiről, köteleimről is döröghetett, gyanitom. Mellette a bikanyaku násznagy terebélyeskedett. Előmlött az arca. Reanehezedett már a kor. Hosszu, ezüstös szakállu, tükés szemű, barna képtű, korosan is szép, megtagosodott, méltóságtejes fellépésű öreg ember volt. Egyik azt mondta róla, hogy kadi (bíró), a másik erősen állította, hogy mufti (jogtudós), az igaz, hogy elég muftisan nézett ki. Turbánjának zöld színe megértetted veltük, hogy Mohamed nemzetségéből való. Turbánkendőjének sokszoros elcsavarodása annak nagyságára enged következtetni, mert minden szabályos turbánkendőnek olyannak kell lenni, hogy az a viselőjének, halálakor, nemcsak egész testét befedje, hanem még szemfödőt is szolgáljon. A pap is, az elnehezedett nászúgy is égő fátylát tartottak a kezükben, kocsijukra is többszínű függő lámpácska volt aggatva, ami arra engedett joggal következtetni, hogy a lakodalmat zajos cifrasággal inkább az utcán, mint otthon tartják. A násznép nagyon tarka barka egy-veleg volt. Leviritott róluk a bengali battiszt, perzsa kázmír és az a sok tarka szövet, melyet csak Kairó mutathat fel ilyen nagy változatosságban, hogy ne mondjam választékban. Többen körbe forogtak tigrisbörbe bujva vagy azt vállra vetve, bányatorogtak, cigánykerekezték, azután meg basmánt csusztak, röhögtek. Mintha csak kéneső folyt volna egynemelyiknek az ereiben. Vadul forogtak beestet szemei. Azt azonban senki sem tudta megmagyarázni, döngő, kongó léptekkel, testét ölve, mért visz a lakodalmas menetben egy nagytagu ember, aki nagy hajlamot mutatott az „óriás”-pályára, homokkal és vízzel telt nehéz tömlőt a hátán? Mérges volt, mint a veszett hörcsög; egyet-egyet bődült közben, mert talán maga sem tudta miért rótták rá ezt a terhet? Talán csak nem akarják ezzel jelképezni a házaselet terheit? Az egyikken nagyon is kevés volt a ruba, a lábára sem jutott már. A másik ugy volt elburkolva, mintha magára aggatta volna egész rubatárát; csak ugy izzadt bele; a nagy meleg ellenszeretül — legyeztek.

Minden ruhája leritt róla. Érdekes volt a hujjogató násznép között az egy csoportba összeverődött, lefátyolozott sok nőt is látni; a bohókás menetben, vigalmas morajban valamennyi „gatyás galamb” azon látszott versenyezni, ki tud jobban karatolni, orrhangan nyároggni s ki tudja egymást jobban tulkiabálni. Ugyancsak felszabadították a hangos szót az ajkukról. Magyarország délvidekén az örömjongó, szerb pórlakodalmások mellől fakadó, egetverő rivalgása, fölharsanó kurjantása, sziréni bangok csupán ezekhez az idegfélemlítő, a dobvirtuozok által kísért ünnepélyes diszorditációsokhoz, asszonynepségi sikongáshoz. Dehogy sejtjük, hogy a fátyol alatt szerénykedő hallgatag arab asszonyok és leányoknak ilyen réztörök van. Mesés szépségű, gyöngyfehérségű fogsortukat, gágogó zsiabjall csak ugy csillogtatták, csattogtatták. Egyáltalában nem tunyák a keletiék — az örömrivalgásban, az eles rikongatásokban. Csak az elburkolt fejű menyasszony, a tudatlanka hallgat. Valóban ugy el van takarva, hogy csak a mellecskéjének a kecses két kis emelkedéséről lehet női voltára következtetni. Szoborszerű hidegséggel hallgat a selyemmenyezet alatt. Néz, szebben, mint gyermekszem az anyjára. Hiában szegeződnek rá a pillantások, a fátylas fejecske nem honorál semmit sem; olyan hideg, mint a sarki csillag; talán olyan szép is volt.

Itt férjhez adják a leányt 12—14 éves korában, a nélkül, hogy az alig egynéhány évvel idősebb urat ismerne. Neha annak háremében nő fel s akinek élete egy bájos gyermekalom volt, de me, sine me határoztnak fölötte. Hozományról nem kell gondoskodnia, ezt a férfi adja. Boldog ország! Érdekes dolgokról beszél ismét a vezetőm — mohamedán szokásokról. A nőt csak akkor látja meg az ura először, mikor lakodalmot végeztek őket előbb kiénekelve, a vőlegény tetszését előzőleg kihirdetve, tette a tette bizalmasan magukra hagyják s a nő leveszi fátyolát s összevegyült lehelletük édes szavak susogása között. Csak most vehetnek szemet egymásra, csak most háborodhatnak egymásba — rohamosan.

Mekkora lehet itt még a szerelmesek szokásos vaksága?!

a mely biztosan bevált volna az első osztályba. Az ilyen ember természetesen zugalódik és káromkodik. De ha otthon, mint elő van írva, gubóit megválogatja — és ezt az idén örömmel tapasztaltam — egy-két óra leforgása alatt már pénzhez jut. Az elégedetlen elemnek ez sem tesz, s azonnal kész a gyanúsítással, hogy azért, meg azért vették be ennek, vagy annak a gubóit.

Rettenetesen duruzsol némely tenyésztő a válogatás mikéntje ellen is. De hogy vetné a puha gubót a II. osztályba. Sajnálja, mert miként mondja is a szelidebb: az én szemem előtt mind egyforma. S dacára, hogy a válogatást tul-szigorunak mondják, mégis hogy van az, hogy a raktári válogatásnál az első osztályu gubók között 20—36 százalék másodosztályu gubó található? Azt hiszem ily eljárásra nem lehet azt mondani, hogy tul-szigoru, még kevésbé, hogy igazságtalan.

Még egy panasz van, hogy esős időben nem váltják be a gubókat. Nem, mert a gubók meg-ereszkednek, nehezebbek lesznek, mi a mérlegen nagy különbséget mutat, de a tenyésztő is kárát vallaná, mert gubói megpuhulván, első osztályba beválthatók nem volnának. Különben minden tenyésztő tudja, hogy esős időben, gubót beváltásra vinni nem szabad és hogy egy-egy községből egyszerre hány mehet, mert mindegyikkel élőszóval is tudatják, meg a könyvecskébe is belesz vezetve a beváltás napja.

Még néhány szóval magára a tenyésztésre óhajtók kiterjeszkedni.

A tapasztalat bizonyítja, hogy a legtöbb tenyésztő, míg a hernyók kicsinyek, tulontul eteti őket, mi által nemcsak sok levél lesz elpazarolva, hanem vastag alom képződve a hernyók alatt, különféle betegségek származnak. Mikor pedig a 4. alvás után a hernyóknak a legtöbb táplálékra van szükségük, akkor legkevésbé a levél, mivel korábban pazarul bántak velük. A hernyó beköt ugyan, de gubója könnyű és puha, a selyemszál gyenge lesz, könnyen szakad és nem ruganyos, s így a hernyó nem elégséges etetése folytán nemcsak a tenyésztő, de károsul a gyáros is.

Ha tehát panaszkodnak a tenyésztők, a panaszra szolgáló okot önmagukban keressék, mert ha úgy járnak el, a mint elő van írva, amit számtalanszor élőszóval elmondják nekik, akkor panaszra alig lehet okuk, még a beváltási árak ellen sem, mert a petekiosztás alkalmával mind-egyiknek előre meg lesz mondva hogy milyen árban milyen minőségű gubók váltatnak be.

Azt hiszem, hogy a fenti panaszok letárgyalása után nyilvánvaló, hogy az intézet eljárása helyes, igazságos és méltányos, s hogy nem kell felülni minden panaszkodó embernek, különösen nem most, mikor a szocialista izgatók az elégedetlenséget, az állam elleni gyűlöletet folyton szitják. Hiszen másképp nem is érhetik el céljukat ezek a svihákok, csak ha kiveszik a falat kenyert a szegény nép szájából, mert tudják, hogy az éhség mindenre ráviszi az embert. A selyemtenyésztés pedig olyan falat kenyér, melyet éppen akkor emelhet szájához a szegény, mikor más munkája nincs, mikor a tavaszi munka szünetel, mikor az aratáshoz készül. Csak a zombori beváltó állomáshoz tartozó 13 község szegénysége több mint 38 ezer forintot kapott

Mondhatják, hogy nálunk a szerelem, keblük leg-rejtekeiben is rejtve működő elem. „A legény — ugymond a szellemes Ágai — se látója, se tudója a Fatmeh bajainak.” Eléri-e a fiatal férj azt, amit a kezelem remélt, azt mondja meg ő. Én nem hiszem, hogy a látatlanba szőtt házasság, a látatlanba csinált szerelmi tűzijáték, az utólag való magabaveszejtés, menyországot hozza a földre. De igaz marad mégis, hogy elámitott leány nincs közöttük, bukott asszony pedig még akkor sem, ha romba dől az élet boldogsága. Nem adják át magukat a pillanatnak.

Nőszerző (katbe) csinálja az egész házasságot, ez hozza össze az ifju párokat. A leány nem szokott ellentmondani, kosarat osztogatni. Nem lesznek e szerint hajlottkoru elvirágoztakká. Általában fiatalon nőstülnek, husz éves korukban többnyire apákka lesznek a férjek. A leányok szüzenyüket sokkal előbb vesztik. Dologkerülő csavargónak nézik azt, aki nem nőstül idején. Véleményem szerint a könnyebb megélhetési viszony volt mindig a szülőöka a házasságoknak, és ez áll az arabokra néve is. Kisebb fényűzés, kevesebb igények, jó erkölcsök növelik a hazasulók számát. A mohamedán nő csak a házassága napján, tehát egész életében csak egyszer eszik az urával, máskor mindig külön, vagy a gyermekekkel. Külön lakodalmaznak a férfiak és külön a nők. Még a temetőben is külön helyre temetik a nőt s ha mégis egy sírba kerül a férjével, akkor is vékony kőfallal választják el őket egymástól, boltuk után is így akarják megjelölni azt a nagy különbséget, mely az emberi nem két nagy tábora között van. A hallottakban, látottakban kerestem a szerelmet és — nem találtam. Vagy talán az arabok a mi jó öreg bölcsünk nézetét osztják, hogy „a szerelem: a lélek kóros állapota.”

olyan munkáért, melybe sem tőkét sem értékesíthető nyersanyagot nem fektetett bele.

Sajnosan kelle tapasztalni, hogy még értelmes uri emberek is felültek az alaptalan panaszoknak, és a helyett, hogy az elégedetlen népet felvilágosították, vagy zugalódásaikat mérsékeltek volna, szivesen segítettek szidni a kormányt, az intézetet, a beváltókat, az egész intézményt. Hiszem, hogy a fentiek közlése után a selyemtenyésztéssel csak némileg rokonszenvezők, a nép érdekeit igazán szívükön viselők befogják látni, hogy a nép panasza nem jogosult, s hogy a jövőben nagyobb bizalommal lesznek az ügy iránt, mert a mostani szocialis viszonyok között nem izgatásra, hanem jóakaratu felvilágosításra van szükség a népeknek.

Még csak azt említem meg, hogy az intézet csak Bács megyében 5 millió, az idén pedig 500,000 frtnál többet fizetett ki a szegény nép között. Talán ez is egy csepp, a nép nyomorának enyhítésére fordított összegből, talán ezzel is sok szegényt mentettünk meg az éhségtől, a büntől, a börtöntől.

Göndör Ferencz.

A nemzet gazdasági produktiv ereje.

Zombor, 1898. július 14.

Egy nemzet gazdagsága nem annyira a nemzet birtokában levő anyagi javak mennyiségétől, mint inkább a nemzet tagjaiban rejlő produktiv erőtl függ.

A jó nevelés, a hasznos emberi ismeretek szaporodása, a tudomány és műveltség terjedése, a józan takarékoság, a mértékletesség, a jó erkölcsök és nemes izlés oly bő forrása a nemzet meggazdagodásának, mint a műipari ügyességek, melyekre Smith a híres nemzetgazdász a legnagyobb súlyt fekteti.

Mind a jelen, mind a multban számos példa van fentiek bebizonyítására, és a nemzeteknek főleg a jelen anyagi küzdelmeiben csak annyiban van létjogosultságok, mennyiben fentebbi feltételeknek megfelelnek. A kiképzett hadsereg, a katonai vitézség, szóval a harci erények elég biztosítékot nyújtottak egykor arra, hogy egy állam megtudja lételet őrizni a népek hullámszámban, — még támadólag is felléphetett, — és ezen kiváló nemzeti erénnyel világhatalmat is alapíthatott. Ott van Róma, ott van a most lehangyatló Spanyolország, melyek a világ első katonai hatalmai voltak — és melyek utóbbika éppen most harcolja vég tusáját, — vitézül, oroszlányi bátorsággal, a világ részvéte mellett, hősi eposba való kitartással, hanyatlik önásott sírjába. Önásott sírjába mondom, mivel az anyagi javakat termelő munkát soha sem becsülte, minek folytán népe a kedvező éghajlat, termékeny talaja és az Amerika felfedezése által országába óriási mennyiségben behozott arany és ezüst dacára a nép szegény és tudatlan maradt. Még alig mult el 100 éve, hogy a madridi akadémia pályakérdésül kitűzte annak bebizonyítását, hogy a hasznos iparágak üzése nem szegény. Főleg a kolduló szerzetrendek és papság Spanyolországban a népesség 6%-kát képezik, holott pl. nálunk a lakosságunk 0.1%-kát.

Még a nálunk annyira dédelgett militarismus is kizárólag hősiesség, és halált megvető bátorság mellett, ha az nincsen kellőleg a technika, a tudomány vívmányaival támogatva, szánalmas bravurozás és sikeres, diadalmas csak ott lehet, hol Edisonok állnak rendelkezésre, kik a háboruk irtó eszközeit hatásaikban emelni tudják; ne ámitsuk tehát magunkat, az amerikaiak sikere a Spanyolok ellen, igaz egy részről a tulnyomó erőnek diadala a kisebb, de egyuttal az anyagi, a szellemi haladás és az ódiság az elmaradás felett.

Nálunk is nem eléggé lehet hangoztatni, hogy az ország produktiv ereje a foglalkozások gazdaságos voltára nézve emelkedjék, a nemzetnek magának sokkal nagyobb előnye nyílik abban, ha a napról napra emelkedő szellemi proletarátus helyett, annak gazdasági produktiv ereje, annak gyári és kisipara, mely a gazdasági terményeket iparilag átalakítja, emelkedik. Ne is nézzük le, ne is vegyük fel vállról a nálunk sokszor méltatlanul megvetett gazdaságilag termelő embert, például a cipészt, a szabót stb., mivel nemzetgazdászati munkájának sokkal nagyobb hatása lehet, mint például egy irnokocsának, ki sokszor szülei összes vagyonának igénybevétele mellett, alig tengődik, és mint produktiv erő egyenlő a semmivel.

A nemzeti produktiv erőnek jelképe gyanánt ott van Amerika, mely minden előítélettel menten, azt legalacsonyabb megnyilvánulásaiban is becsüli, és nem irtózik attól, nagy emberei sokszor azzal kezdték és vitték az országot azon magaslatra, hol jelenleg áll; a gazdasági produktiv

erő a jövő, nem egyedül a nyers termények előállítását értem, de azok gyári átalakítása és mint ilyen a világ piacra való vetése, jövőnk feladatát ez képezi.

R. A.

Vármegyei közgyűlés.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága tegnap délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tartott.

A közgyűlésen dr. Vojnits István főispán elnököl, a ki lelkes éljenzéssel üdvözöltette, a jegyzőkönyv vezetésével Vojnits István főjegyzőt, a szoloi kivánók feljegyzésével pedig Bertolinó Sándor tb. főjegyzőt bizta meg.

A közgyűlés elé hozott ügyek a következőleg intéztettek el:

Beltügyi miniszteri leirat, melyben tudatja, hogy a 122,110/1897. számú intézkedéssel engedélyezett 2 központi és 2 járási irnoki állás után az 1898. év második felére járó állami pótvadalmazást kiutalványozta. — Tudomásul vétetik.

A m. kir. beltügyi miniszter urnak leirata O-Becse község háztartási viszonyainak helyszini vizsgálata tárgyában. — Hauke Imre és Popovits Mirkó küldettek ki.

Beltügyi miniszteri leirat néhai Pozsonyi Béla, vármegyei alszámvevő halálozási érvényedi illetménye tárgyában. — 225 frt halálozási illetmény kiutalványoztatik.

A m. kir. beltügyi miniszter rendelete Vörösvárszky Gergely és társai jankováci lakosoknak a jegyző által magánmunkák után szedhető díjak tárgyában tett panaszos ügyében. — A képviselőtestület határozata feloldatik, miután a megyének meg van erre vonatkozólag a szabályrendelete.

Honvédelmi miniszteri leirat a néhai ifj. báró Rudics József és özvegye született Szász Julia által magyar királyi honvédegenységi egyének árvái neveltetésére létesített alapítvány tárgyában. — Az alapító-levellet a miniszter jóváhagyta. A pályázat kiiratik.

A vallás- és közoktatási miniszter leirata, mely szerint a vármegyei törvényhatósági bizottság azon határozatát, hogy a báró Rudics József-féle ösztöndíj-alapítványból az ösztöndíjak 1898/99. tanévtől kezdődőleg adományoztassanak, jóváhagyta. — Tudomásul vétetik.

Földmívelésügyi miniszteri intézmény a takonykórban kiirtott lovak kártalanítása iránt. — Méltányos esetben az ebadóból és az állategészségügyi alaphól fizetik ki a kártalanítás.

Karácson Gyula alispán ur betérészi Zenta rendezett tanácsu város szervezési szabályrendeletét. — Az alispán előterjesztése szerint kiigazítva, a szabályrendelet jóváhagyatik.

Alispán bemutatja a Zentán 1896. évben épített aszfalt járdákra vonatkozó iratokat. — A szerződés némi észrevétellel jóváhagyatik.

Alispáni jelentés „az ebtartási szabályrendelet” módosítása tárgyában. — A katonaság és csendőrség által használt kutyák is adómentesek; ez az intézkedés vétetik fel a szabályrendeletbe.

Zombor város törvényhatóságának átírata egy igazságügyi palota tárgyában intézendő felirat tárgyában. — Hasonló szellemű felirat intéztetik az igazságügyminiszterhez.

A báró Rudics József-féle ösztöndíjak adományozására hivatott bizottság folyó évi július hó 4-én tartott ülésén felvett jegyzőkönyv, illetve az abban foglalt határozatok. — A bizottság megállapította a pályázati hirdetményt; a közgyűlés tudomásul vette a bizottság összes intézkedéseit. A pályázati hirdetmény még a napokban közzé lesz téve.

A „Bécsi Magyar Egyesület” kérelemlevele anyagi támogatás iránt. — A vármegye 100 frttal az alapító tagok sorába lép.

Bács Csébs község képviselőtestületének egy II. od. irnoki állás rendszeresítését megtagadó határozata és ez ellen ifj. Sigmond Gyula által beadott felebbezés. — Jóváhagyatik.

Gospodince község képviselőtestületének határozata a Kuzetin Ráda tulajdonát képező ingatlanok községi ingatlannal leendő elcserélése tárgyában és ez ellen Péjits Demeter és társai által beadott felebbezés. — Feloldatik.

Bezdán község képviselőtestületének a tanítói lak kibővítését megtagadó határozata és ez ellen Czifrusz János által beadott felebbezés. — Jóváhagyatik.

Zenta r. t. város képviselőtestületének határozata az iparos tanonciskolai igazgatói és tanítói állásoknak választás utján történő betöltése tárgyában hozott határozata és ez ellen Kovacevits József és társai által beadott felebbezés. — Jóváhagyatik.

B. Földvár község képviselőtestületének határozata a legelőfelosztás ügyében kiküldött bizottság napidíjai és utiköltségei tárgyában és ez ellen Grosz Illés által beadott felebbezés. — A határozat feloldatik.

Ada község képviselőtestületének határozata Cziczzer Lipót halászati bérlőnek a bérllet alól leendő felmentése iránti kérvénye tárgyában s ez ellen nevezett által benyújtott felebbezés. — Jóváhagyatik.

Hódságh község képviselőtestületének határozata a baja-zombor-újvidéki h. érd. vasut részvénytársaság igazgatóságába egy tag kijelölése tárgyában s ez ellen Blaha Fábán által beadott felebbezés. — Jóváhagyatik.

Zenta város képviselőtestületének határozata az alsóvárosi plébánia javadalmazásához tartozó papi földek elcserélése tárgyában s ez ellen Hevér Kelemen és társai felebbezése. — A határozat feloldatik.

Bács-Topolya község képviselőtestületének határozata a gazdasági ismételő iskola felállításának megtagadása tárgyában s ez ellen a róm. kath. iskolaszék által beadott felebbezés. — A község utasítottik, hogy az iskolát építse fel.

Bács-Bresztovác község képviselőtestületének határozata Klauszky Nándor és Stumpfögger Kálmán tanítók illetményei tárgyában s ez ellen Bach János r. kath. iskolaszéki elnök felebbezése. — Jóváhagyatik.

Kokanov Jován felebbezése Tovarisoa község képviselőtestületének a község szervezési szabályrendelete módosítását célzó határozata ellen. — A határozat feloldatik.

Wodring Ágoston felebbezése Kiszács község képviselőtestületének az „ügyrendre” szabályrendelet módosítását kimondó határozata ellen. — Feloldatik.

Zenta város tanácsának felebbezése a város képviselőtestületének eljárását tudomásul nem vevő 260. számú határozata ellen. — A határozat feloldatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata dr. Raffai János ügyvédi díjai tárgyában. — Jövahagyatik. Apatin község képviselőtestületének határozata a szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata 23,000 frtos rövid lejáratú kölcsönnek felvétele tárgyában. — Jövahagyatik.

Kupuszina község képviselőtestületének határozata a zombor-kupuszina utnak kiépítéséhez megajánlott terméshelyi munkának készpénzben való megváltása tárgyában. — Jövahagyatik.

Német-Palánka község képviselőtestületének határozata a létesítendő állami polgári iskola építési és felszerelési költségeivel való hozzájárulás tárgyában. — Pótlás végett visszaadatik.

O-Sztrapár község képviselőtestületének határozata Budapestre kiküldött bizottság költségeinek megtérítése tárgyában. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata a helyeg- és váltófülap elárúsítónak adandó jutalék tárgyában. — Feloldatik.

Glozsán községi bíró és jegyző szalmás gabonájának tűzkar elleni biztosítása. — Jövahagyatik.

Bodrogh-Monostorszegh község képviselőtestületének határozata a kincstári erdei legelő bérelte tárgyában. — Jövahagyatik.

Cservenka község képviselőtestületének határozata a betétszerkesztő bizottság lakásának biztosítása tárgyában hozott határozata. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata a fűtőca befűtése tárgyában. — Feloldatik.

Ada község képviselőtestületének határozata az előjárók fizetése tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. — Jövahagyatik.

Bulkesz község képviselőtestületének határozata a napszamosoknak közköltiséggel való megterhelése iránt alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. — Jövahagyatik.

Kolluth község képviselőtestületének határozata a kataszteri birtokosok munkálatainak díjazása tárgyában. — Jövahagyatik.

Titel község képviselőtestületének határozata a regle kártalanítási kötvény eladása folytán a községi törzsvagyonyban előállott hiány helyreállítása iránt. — Jövahagyatik.

O-Sóóv község képviselőtestületének határozata egy járványkórház megvétele tárgyában. — Jövahagyatik.

O-Palánka község képviselőtestületének határozata a községi jegyzőnek ideiglenesen lakbérilletményben leendő részesítése tárgyában. — Jövahagyatik.

Bács-Petrovoszellő község képviselőtestületének határozata a fogyasztási és italadó kezelése tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. — A határozat feloldatik.

Bács-Almás község képviselőtestületének határozata a mélykúti országúton kivágott fák költségeinek kiutalványozása tárgyában. — Jövahagyatik.

Ugyanannak határozata a befolyt végrehajtási díjaknak felosztása tárgyában. — Jövahagyatik.

Ugyanannak határozata a fogyasztási és italadók kezelőinek jutalmazása tárgyában. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata egy Kossuth- és Petőfi-képek a község részére leendő beszerzése tárgyában. — Jövahagyatik.

Beregh község képviselőtestületének határozata egy 100 frtos kamatmentes kölcsön engedélyezése tárgyában. — Feloldatik.

Lok község képviselőtestületének határozata egy 400 frtos ideiglenes kölcsön engedélyezése tárgyában. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata egy második óvodai dajkai állás rendszeresítése tárgyában. — Jövahagyatik.

Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata Wittmann Bélának segélyezése tárgyában. — Feloldatik.

Gajdobra község képviselőtestületének határozata a gazdasági ismétlő iskolai oktatóknak díjazása tárgyában. — Jövahagyatik.

Ugyanannak határozata a nagyvendéglő bérdíja egy részének elengedése tárgyában. — Jövahagyatik.

Mohol község képviselőtestületének határozata Milosev Obrád segélyezése tárgyában. — Jövahagyatik.

Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata az 5. gör. kel. iskola felépítése tárgyában. — Az építés jövahagyatik.

Zenta rendezett tanács város képviselőtestületének határozata az 1863/4. évi inségkölcsön leszámlázását teljesítő közegek jutalmazása tárgyában. — Uj határozat hozatalra utasítatik.

O-Palánka község képviselőtestületének határozata pénzszekrények beszerzése tárgyában. — Jövahagyatik.

A vármegyei szolgazemélyzet kérvénye lakbérilletmény iránt. — Kiadatik az alispánnak véleményes jelentésével végett.

Uj-Verbász község képviselőtestületének határozata behajthatlan követeléseinek leírása iránt. — Leiratik.

Bács-Keresztur község képviselőtestületének határozata behajthatlan községi követelések leírása iránt. — Leiratik.

A közgyűlés fél 11 órakor ért véget. A jegyzőkönyvet Karácson Gyula alispán elnöklele alatt ma d. u. 5 órakor hitelísítik. A bitelesítésre kiküldettek: Kuluncsits Ágoston, id. Mihályi János, Kobut Henrik és id. Ertl János.

Ujdonságok.

Főispáni ebéd. Dr. Vojnits István főispán a tegnapi rendkívüli közgyűlés alkalmából ebédet adott, a melyre hivatalosok voltak: Dr. Balaton Gyula, id. Ertl János, Karácson Gyula, Koczkar Zsigmond, Kuluncsits Ágoston, Lederer Gusztáv, Latinovits Gyula, Latinovits Géza, Latinovits Pál, Mezey Zsigmond, Rockenstein Nándor, Szemző Károly, ifj. Vojnits István, dr. Zalár István.

Kinevezés. A pénzügyminiszter a zombori pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez Petrovsky Kálmán makói pénzügyi számgyakornokot pénzügyi szám-tisztító ideiglenes minőségben kinevezte.

Isztentisztelet. Az ág. ev. híveknek tudomására adatik, hogy vasárnap, folyó hó 17-én a szolott helyen és időben isztentisztelet tartatik, a melyre a tisztelt hívek ezennel meghívataknak. Medveczky Zsigmond s. k. felügyelő. Korossy Emil s. k. utazó lelkes.

Adakozás. Vettük a következő sorokat: Az ó-morovicai r. k. templom számára beszerzendő új oltárra a kegyurak közül újabb adakozni kegyeskedtek: bajnai ifj. Vojnits Sándor országgyűlési képviselő 25 frtot, bajnai dr. Vojnits István főispán 5 frtot, bajnai özv. Vojnits Jakabné szül. roglaticai Pilaszánovits Mária urnó 5 frtot. Fogadják leghálásab köszönetemet. — O-Morovica, 1898. évi július hó 11-én. Schadt Ignác, plébános.

Kitüntetett bácsmegei kiállítók. Az 1897-ik évben rendezett brüsszeli kiállítás alkalmával a következő bácsmegei iparosokat bronzérem-oklevéllel tüntette ki a jury: „Kosárfonók Szövetkezete,“ Apatin; Milkó Salamon és fia, Szabadka; Thiel Konrad, Futtak.

Uj anyakönyvvezetők. A belügyminiszter Nikolits Aurél Tovarissára anyakönyvvezetővé, Oltványi Antal Paragára, Bohunek Jenőt Pirosa és Potzta Györgyöt Német-Palánkára h. anyakönyvvezetőkké nevezte ki.

Jövahagyás. A belügyminiszter a bácsi iparos-kaszinó alapszabályait jövahagyta.

Uj irnok Kovil-Szent-Ivánon. Kovil-szent-iváni községi irnokká Rancinger András választott meg.

Névváltoztatás. Vlaszniche Márton zentai lakos, vezetéknevet belügyminiszteri engedéllyel „Vadászi“-ra változtatta at

Óvónó-választás. Bajsán községi óvónóvé Gemczikyné Gubás Vilma választott meg.

Névmagyarosítás. Ochsener Ede szent-tamási tanító, valamint kiskoru Ernő, Alfred, Kálmán, Karolin, Lajos és Irén gyermekei vezetéknevet belügyminiszteri engedéllyel „Ormosi“-ra magyarosította.

Választás. Paraga községben irnokká Oltványi Antal választott meg.

Közvetnyilvánítás. Az idej selyemtenyészési évad befejezése alkalmából el nem mulaszthatom, hogy Zombor sz. kir. város főkapitányauak, Thurszky Jenő urnak, a selyemtenyészés érdekében tanusított nemes érdeklődésért köszönetemet ne nyilvánítsam. Valóban meglepő volt, hogy a főkapitány ur a beváltás ideje alatt több alkalommal való megjelenésekor a tenyészőkkel érintkezvén, azokat buzdítani, felvilágosítani és megnyugtanni törekedett. Ezen nemes eljárása által nemcsak a tenyészőkre gyakorolt jótékony hatást, hanem az intézetnek és egyuttal a selyemtenyészés ügyének is megbecsülhetetlen szolgálatot tett. Személyes megjelenése csak fokozta a kirendelt Radanon Veszilko és Topalov Milan rendőrök szolgálati buzgóságát is, kik különben is mindenkor kifogástalanul megfeleltek kötelességüknek, sőt a tenyészők irányában nagy jóakaratot tanusítottak az által, hogy szép szóval felvilágosítani törekedtek, miként kell gubóikat megválogatni. A főkapitány ur meleg érdeklődése, a néppel való érintkezése, valamint az ügyes rendőrök elbánása nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a beváltási idő alatt semmiféle rendezavarás elő nem fordult. Ismételve fogadják főkapitány ur őszinte köszönetem nyilvánítását. Nagyrabecsülésem kijelentése mellett maradtam teljes tisztelettel Zombor, 1898. évi július hó 14-én, Simonyi János, m. kir. selyt. felügyelő.

Anna bál Palicson. Piros Józsi népszerű zenekara f. hó 24-én vasárnap a Palics fürdőben Anna bált rendez, Belépti jegy ára: személyjegy 1 frt, családjegy (4 személyre) 2 frt 50 kr. A bál 8 órakor kezdődik.

Dalestély. A szivaczi dalárda augusztus hó 27-én dalestélyt rendez.

Nagy zsarolási kísérletek Szabadkán. Egy furfangos módon kieszelt zsarolási kísérlet tartja igazgatóságban Szabadka városi illetékes köreit. A zsaroló uriember Veres Gáborra, a dugdazdag nagybirtokosra vetette ki először halóját. Levelet irt ugyanis Veresnek, hogy ha nem ad neki 2500 frtot, akkor meggyilkolja őt és a házát legbe röpíti. Midőn ez a kísérlete nem sikertült, újabb levelet irt Veresnek, ugyszintén Hartmann Ráfaelnek is. Ugy Veres, mint Hartmann feljelentették a zsarolást a rendőrségnek, amely ügyesen végezte a dolgot. A kitűzött időben ugyanis, midőn a zsaroló a követelt összeg átvételére megjelent, két detektiv követte őt nyomon s épen azon pillanatban, midőn a tettes a pénznek vélt papírsomagot a postapüllet kijelölt helyéről felkapta, letartóztatták. A rendőrség azt hiszi, hogy egy szervezett bűnbándával van dolga, miután ugyanazon időben két helyen is tetek kísérletet a zsarolók.

A jegyzők együletének közgyűlése. Vármegyénk községi jegyzőinek és körjegyzőinek együlete folyó évi július hó 27-én d. e. 9 órakor Zomborban a vármegyepalota kistermében közgyűlést s a megelőző napon választmányi ülést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Elnöki jelentés 1896, 1897. és 1898. évekről. 2. Jókai Mor műveinek mikénti kisorsolása. 3. Az egyület 1897., 1898. és 1899. évi költségvetési előirányzatának megállapítása. 4. Az 1895., 1896. és 1897. évi együleti és az árvaházi számadás megvizsgálása és az erről szóló felmentvények kiadása. 5. Az 1877. évi november 16-án 45983. szám alatt jövahagyott együleti alapszabályok, valamint az ügyrend módosítása tárgyában a kiküldött bizottság által elkészített tervezetek. 6. Bács-Bodrogh vármegyebeli községi segédjegyzők kérvénye a községi jegyzői nyugdíjintézménybe való felvétele iránt. — A magyarországi községi és körjegyzők országos központi együlete által az ügyrend 4. §-a értelmében a megyei jegyzői együletek elbírálása alá utalt indítványok: 7. Esztergom vármegyei jegyzői egyület indítványa „a közigazgatás államosítása esetén a magánmunkálathoz a jegyzők által való teljesítése iránt.“ 8. Ugyanannak indítványa a jegyzők elhalálása esetén

özvegyeik és árváik részére felévi fizetés és lakás biztosítása iránt. 9. Gömör-Kishont vármegyei jegyző-egylet indítványa községi és körjegyzők nyugdíjügyének szabályozása, illetve államosítása iránt. 10. Gömör-Kishont vármegyei jegyző-egylet indítványa a községen átvonuló katonaság részére a lakosság által kiszolgáltatandó előfogatok díjainak fölemelése. 11. Gömör vármegyei jegyző-egylet indítványa a vidéki hírlapírók egyesületének támogatása iránt. 12. Torontál megyei jegyző-egylet indítványa a jegyzői árvaház alapja javára minden jegyzői irókában gyűjtő-persely felállítására tárgyában. 13. Hont vármegyei egyület indítványa a napszamosok és cseledek stb. hadmentességi díjának leszállítása, továbbá a törvényhatósági utadó minimumának az állami adót nem fizetőkre nézve egységes összegre leendő leszállítása iránt. 14. Szepes vármegyei egyület indítványa a községi jegyzők részére 4 heti szabadságdíj engedélyezése iránt a m. kir. belügyminiszter nrhoz kérvény lenne intézendő. 15. Zala vármegyei egyület indítványa az örökösödési bizonyítványok kiadása iránt előterjesztett kérelem melléklettel szolgáló telekkönyvi kivonatok bélyegmentessége tárgyában. 16. Ugyanannak indítványa a vármegyei jegyző-egyletek szervezése tárgyában. 17. Győr vármegyei jegyző-egylet indítványa az országos központi együletnek a vidéki hírlapírók szövetségébe örökös alapító tagul való belépése iránt. 18. A központi országos jegyzői közgyűlésre kiküldöttek jelentése. 19. A jegyzői nyugdíj ellenőrző választmányi tagjainak megválasztása 1899., 1900. és 1901. évekre. 20. A jegyzői szigorló bizottsági tagok megválasztása 1899., 1900. és 1901. évekre. 21. Az együleti elnöknel az alapszabályok 13. §-a értelmében netán benyújtandó indítványok tárgyalása. 22. Az együleti tisztikar és választmány megválasztása.

Elgázolás. Szabadkán a napokban a gazgyár mellett egy arra haladó mészáros egy 4 éves kisfiún keresztülhajtott. A kisfiút bevitték a Maria Valeria kórházba. A kocsit Ogyanov M. hajtotta.

Lopás. Schweitzer József apatini halásztól ismeretlen tettesek 3 drb bálót elloptak.

Megdöfte a tehén. Szabadkáról írják: A napokban egy helybeli mészáros a saroglyához köve két tehenet vezetett ki a vágóhídra. A zentai uton egyik tehén elszakította a kötelet és az arra haladó Takács Mihály után futott, akit megdöft. Az elősietett mentők a Maria Valeria kórházba szállították Takácsot, hol Sántha György orvos a megvizsgálás után konstatafolt, hogy a tehén szarva a bal bordát és a gerincet szorulta, de lényegesebb sérülést nem ejtett, így Takácsnak az jédtségen kívül más baja nem történt. Egy órai pihenés után Takács gyógyultan hagyta el a kórházat.

Magyar gyujtók. Az országos statisztikai hivatal kimutatása szerint egy év alatt Magyarországra 1.500,000 koronáért hoznak be osztrák és egyéb külföldi gyujtót. 8 millió gyujtót vásárol magyar embert számítva, mindezek egyenkint évente 40 fillért, csak 40 fillért adnak külföldre gyufáért: és ez az egyenkint 40 fillér összegeve azt adja eredményül, hogy Ausztriának és a külföldnek 1.500,000 koronával adozunk csupán gyujtót. Ha minden magyar ember csak magyar gyujtót használna, mi lenne ennek az ugy szólnan természetes állapotnak eredménye? Gyakorlati tapasztalatok után azt mondhatjuk, hogy 100,000 korona ára gyujtók előállításánál 60 ember talál foglalkozást egy évre, 1.500,000 korona értékű gyujtók előállításánál 900 ember találna tartós foglalkozást évenkint. Tekintetbe véve azt, hogy e 900 ember fele családfőtartó s egy családot átlag 4 személyből állónak számítva, arra az eredményre jutunk, hogy ha minden magyar ember magyar gyujtót használna és így az egész gyujtósükségletet belföldön gyártatnák, évenkint 2700 magyar ember találna csupán e szakmában kenyeret, megélhetést, 2700 emberrel kevesebb volna, kik a mezőgazdasági krízis alatt szenvednek, 2700 emberrel kevesebb volna, kik az agrár-szocialisták számát gyarapítják. Milyen megszegyenítő, hogy krajárokban kivándorolhat az országból évente 1.500,000 korona! Követeljen minden magyar ember magyar gyujtót, ha mindegyik követeli, 2700 magyar ember jut kenyérhez, keresethez.

Bogojai régészet, telepítés, bucsu, nekrológ, hygienia.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur! Mán csak megbocsásson kérem, de hát én olyan formán vagyok, mint a tormába esett fereg, melynek a „torma mindenek előtt!“ Tehát megint csak Bogojáról! Mint tudni méltóztatik, még Bogoján nem ették meg az intelligenciát, mint azt egy vele szomszédos községben — egy önfelédtt pillanatban elhetetlenül — megcselekedték, azért a sok intelligens elem közt van itt egy Czirák Gyula nevű kedves ur is, kivel az édes anyja Dunaföldváron ajándékozta meg a világot, hogy így Bácsország egyik legtipikusabb magyar községének Bogojának fáradszóna régésze legyen. Czirák különben r. kath. segédlelkész, hitoktató, s azok közül a derék kalocsai papok közül való, kik nem a reverendától kölcsönzik a tekintélyt, hanem ellenkezőleg: kik-től a reverenda nyer nimbust.

Cziráknak Bogoján a világhosszág terjedése körül elévülhetetlen érdemei vannak. Hogy többet ne említsek pl. hosszú, szorgalmas és fárasztó kutatás, megfigyelés után megírta „Bogoya Gombos multját és népet“ s fölfedezte a régi kántortanító-fele földön a 3,500 évesnek lenni látszó Bogojai őstelepet, melylyel nem csak helyi érdekű, hanem egyuttal országos missiót is teljesített.

Megjelent ebbeli munkája közközön forog és a lakosságra is megtette a kellő kulturális hatást. Nem szabad abból hiányozni irástudó néptünk közt: megjelenése óta versenyt olvassa azt a téglavető az anyag-gödörökben, a pásztor a gyöpon, a kapás a krumpli földön, a halász a nádas mellett, a pudár a dinnyes gnyuhóban, az arató a kepék közt s az optináló kibic az utcán.

De nem csak elméleti, hanem gyakorlatilag is nagy a dilettáns régészet már néptünkben; minden leletet büszségesen beszállítanak az elismert kapacitás kezébe, ki azokat nagy műértéssel és kedvteléssel rendezi kronologizálja.

E régész sokadalomban legnagyobb tőkélyre emelkedett Kalózy Lajos derék másodbírónk, ki a földjén

talált nagymennyiségű korong nélküli cserépedény darabok lelete tárgyában az ablak alatt tartott anketén a jelen voltak azon hipotézisére, hogy ott valamikor fazekasok laktak volna: konstata, hogy a bibliai kártevény madianiták ellen az Isten parancsára Gedeon által viselt híros hadjárat minden kétséget kizárólag itt folyt le.

A fölmertelt kétségek eloszlására fölhozta a bibliai bírák könyve 6-8 részét, mely szerint Gedeon 300 kevésbé gyáva zsidó katonája kezébe fegyverül trombitát és egy-egy égőfáklyát rejtő cserépfazekat adott s így fölfegyverkezve setét éjfélen a madianitákra rohant s a trombita barsógás és egyéb tivöltés közt összevert cserépfazekából előtörő fáklyafénytől a felriadt madianiták halálfélelmükben egymást ölték. Innen a sok cserépdarab.

Az az őstelep, mit Czirákya talált és könyvében is említi, az sem lehet más, mint az említett madianiták tábor, tanyája; azért méltó dolog lenne, ha Czirákya a tudományos könyvekben is bírt volna adni és komendálna, hogy Bogója, mint nevezetes őstörténelmi csatához följegyzetessék és emlékoszlóval jegyeztesse meg. (Egyhangulag elfogadtatott.)

Valahára az idén a telepítési ügyünk is be lesz fejezve. Hát már ideje is, mert már vajdunk vagy 7 év óta. A tervbe vett 50 család folytatóságos telepítését a helybeli azon gazdák házas fiaiból eszközöli a kincstár, kik képesek kellő biztosítékot nyújtani a részletek pontos törlesztésére. Az új-utca az elüljáróság határozott s megokolt kíváncsiságára közvetlenül a községhez lesz csatolva az ugynevezett „Bibolya” utcával párhuzamosan, mely telkeket a kincstár kétszeres erdőfölddel cseréli ki.

Ezen építkezés ugylátszik nem oly bűbe-balázs módjára megy, mint az első esetben történt, hogy fukarságból vagy nemtörődomségből egy kilométernyire kiépítettek egy hosszú utcát R. Militics felé nagyobb dícsőségére a telepítés intézőinek s örökös dísztelenségére Bogójának.

E telepítéssel egyidejűleg most kapunk egy kincstári óvodát (nagy bőlesen a faluvégére), meg 3 új iskolát a templom mellett, régi kincstári kocsma helyére. Tehát Bogója épül, halad!

Csodák csodája: a harcias szt. László bucsuja jul. 3-án csendben mult el, a mi még emberemlékezet óta nem történt Bogóján, mert önkéntelen ember-halál, vízbe-fúlás, febbeverés, füllevágás vagy más hasonló teljes bucsui barátságos érintkezés rendszerint szokott előfordulni.

Az idén még vidéki vendéget sem igen lehetett látni; a mi kevés jött, azt mind elhalasztta a doktor s így vendég hiányában este mind megleptük, de volt is neki reggelig „ne mulass!” De nem bírtuk eléggé megszólítani, mert azt mondta: úgy sem volt szándéka lefeküdni, mert mindig várja, hogy valakinek a fülét kell fölvarrni vagy a basát befótozni, hogy pedig ez nem következett be, az a csendőrség és rendőrség éber és tapintatos magatartásának köszönhető.

A központi vendéglőné pedig így jellemezte a bucsut: „Szépen folyt le, nem volt még csak összeszó-lalkozás se; ki sem fáradtunk a kiszolgálásban: de nem volt ám begyűvedelem se. Így még nem ment Bogóján bucsu! Hiába, inségek vagyunk.”

„Polgári Olvasókör”ünknek egy igen hűséges tagját temették f. hó 8-án Tallós Imre derék iparosban. Ő volt körünk első halottja. A kör nagy részvétet tanúsított a szeretett tagtárs elhunyt felett; fölfátyolozott zászlója alatt vonult ki teljes számban temetésére és sirjánál karban zengte el meghatóan: „Békén nyugodjál csendes hű sírodban” kezdetű elégia kvartettet.

Tallós Imre köztisztviselőben álló asztalosmester volt. 70 éves letére is még mindig két keze becsületes munkája által tartotta fűn családját, mely most már rajta és hitvesén kívül csak egy kiskorú fiúból állt, amennyiben 2 fiát és 5 lányát eleve kiházasította volt. Előrehaladott kora dacára is, mint eleven, kedélyes, társaság-kedvelő embert szerette környezete.

A boldogult nem tartozott a bogójai benszülöttek közé, csak gyűtt-ment volt, amennyiben Doroszlóról származott ide a 80-as évek elején. Doroszlón mint igen előkelő vagyonos ember a községi önkormányzatban élénk részt vett. Több éven át volt „szénator, kaczér” és bíró. Joemlékezetű legyen mondva, véghetetlenül független és barcias természetű magyar volt. Virágosabb pillanataiban ép oly kedélyes, mint heves jeleneteket ismertett ifjú negyvenéves életéből, miért is hálás pógár társai a „kis percel” predikatumnal tisztelték meg.

A régi jó komoly borokat termő világban tagja volt annak az előkelő doroszlói társadalomnak, melyben 100-100 óráig szokott tartani az italbéli közgyűnyörűség, melyről a bogójai kiérdemült cigány Marci dádé azt szokta mondani: „Mióta az uradalmak nem mulatnak, nem hogy dohányra való, de még sóra való sincs!”

Hat bizony forgandó is az a sors kereké! Azóta Tallós bátyánk is igen szerény viszonyok közé került. De Isten erőt adott neki, hogy tisztas munkája által magát végig föntarhatta... Áldás, béke poraira!

Azt mondják: „A test az a zsinég, melylyel a lélek a földhöz van kötve s mihelyt a halál kaszája ezt a köcmadzagot elvágja, a lélek azonnal egy egészen más világba száll át s egészen más életet kezd, még pedig sokkal boldogabbat vagy boldogtalánabbat, mint a milyent valaha ember élt a földön.” Egészségi állapotunkra tehát jó lesz egy kis gondot fordítanunk ugy testi, mint lelki tekintetből. Hisz egészséges testben a lélek is egészséges! Az egészségi állapot gondozásának egy legkitünőbb módja a fürdőzés. Csak hogy fürdőzés dolgában is igen különböző a gesztus. A boldog emlékü Pukovits bácsi érseki ispán, ki mindig igen nézetlen volt, hogy „minden ember legyen ember és magyar,” pl. fürdőzés fejében sorba járta a nem magyar közönséget s hol a temetőben kevés új keresztet látott, on-ánét tovább hajtattott, de hol látta, hogy sok új sir van, ott fölkereste a községi orvost és 100 frt jutalom átadása mellett megdicsérte buzdította, hogy csak folytassa tovább is, mint eddig.

Mi bogójaiak rendszeren a gombosi világhírű Duu-fürdőt használjuk, de annak okszerű rendje és módja szerint a hasznoslatat s szükségességgel, a kellemest a győnyörűdötével kapcsoljuk össze s így a világ összes gyógyhelyei nem érnek föl azzal a centralisált hatással, melyet a bogójai fürdőzés élvezet és utóhatás dolgában nyújt. Miért is Bogóján szinte dühög az egészség! A „Bácska” tavali 49. számában megírtuk a fürdő miben létét, azért most csak egyszerűen utalunk e cikkelyre,

melyből kivesszük a következő, eléggé ajánlatos recipét: 1. Halpaprikás megrendelése a restiben; 2. 3/4 órai mosakodva fürdés; 3. társas uszonnálás anekdotákkal fűszerezve; 4. ita- és hangbéli közgyűnyörűség erdődi mellett; 5. hazagyaloglás kinep cipőkben.

Melyhöz hasonló jókat kívánva vagyok mély tisztelttel

Bogója, 1898. jul. 12.

Gábory Károly.

NAGYBÁCSIM.

Hát kérem alásan, bevallom magam is, hogy nem illik egy nagybácsit kifigurázni és még hozzá olyat, mint az enyém, de nekem szándékomban sincs az, csak egy mulatságos történetet el akarok mondani.

Nagybácsim nem hasonlít egy csöppet sem a megénekelt nagybácsikhoz, először, mert nincsen pénze, de ha volna, sem adna, másodsor pedig fiatal, kevés reményem van, hogy ifjúkoromban örököljek, illetve, hogy ő meghaljon. E mellett szinte mesésen fukar. Fogadnék, hogy nincs az a nagybácsi, aki e tekintetben felülmúlna. Ezen kiváló tulajdonságát bizonyítja az is, hogy minden évben csak egy hatost szokott adni: névnapomkor és azt is azért, mert ő a keresztatyám. Hanem a hatosok megszüntek lenni és az én nagybácsim megszűnt hatost adni. Így éltünk távol egymástól addig, míg egy bizonyos kort el nem értem, amikor is akadozó szavakkal üdvözöltem egy este az egybegyűlteket és ő még akadozóbb szavakkal üdvözölt engem — egy aranyat adván át — mint a béke angyalát, kinek védőszárnyai ott lebegnek fölöttünk... mindörökké. (Jaj, de szerettem volna rákontrázni „Amen.”) Tetszik tudni, ezt azért mondotta, mivel boldogult atyámmal előzőleg csunyal összevetett és jó sokáig haragban volt vele. Nagybácsim szavait persze másoktól hallottam, mert mikor azt a sárga csikót láttam megcsillámlani, kellett is nekem nagybácsi, meg békeangyal. Mit törődtem én a további innepélyvel, ha az aranyat mellénysebembe dughattam! Szerencsésen azonban nem maradtam ott sokáig. A sorsnak valamelyik lézengő frateré — azt hiszem, különben máig sem tudom, ki volt az — ellopta tőlem...

Hallottak-e önök már egy gyáva nagybácsit vagy nagybácsiról? Aligha. A legnagyobb áhítattal hallgatjuk az ő csodálatosnál csodálatosabb tetteiket. Az egyik mint kiváló hős tüntette ki magát; a másik pedig — tegyük fel, hogy zenélő nagybácsi — lanttal bejárta az országot s esatára buzdította az embereket; lantjának az eredménye az lett, hogy százan meg százan gyűltek kezeke zászalja alá és csodálatos módon barcoltak addig, míg valamelyik muszka car, vagy német császár el nem fogta és sok kalandozás után haza nem eresztette őket, csak most az a baj, hogy semmi nyom sem maradt hőstetteikből; a harmadik meg egy császárral fogott kezét s a legnagyobb kitüntetésben részesült.

Ez utóbbi fajhoz tartozik az én nagybácsim. Ő bizony kezét fogott „csak” egy generállal ugyan, de ez is elég. Ine elmondom ennek a történetét.

Boldogult atyámat — mihelyt a 20 éves, végzetes kort elérte — egy sorozóbizottság egyhanguan „tauglich”-nak mondá és 3 kemény évre besorozta. Atyám ennek örült, szülői azonban sirtak. Így történt, hogy az én nagybácsim roppant megalapozottságban vállalkozott egy nagy tervre. Felmegy majd Bécsbe, beszél a generállal és akkor az majd szabadon bocsátja öcsését, az ismét haza fog térni és a legnagyobb örömmel fogják karjaikba zární. Ugy is történt.

A sorozás után egynehány napra kedves „onklím” elindult egyenesen Bécsbe. Azon a napon a szél nem sivitott, a fűlemléskék nem daloltak, az uton nem volt por, de még a nap sem sütött, hanem oly prózaisan esett az eső, hogy nagybácsim átázva, dideregve érkezett a legközelebbi faluba. Ez csakugyan még egy harmadizigleri unokatestvének is elég lett volna! Nagy-bácsimat ez mind nem bántotta. Ő ment, mendegélt, míg a híres osztrák fővárosba nem érkezett.

Elt akkori időben — most már valószínűleg meghalt, isten nyugosztalja szegény fejét — Bécsnek városában egy generális, ki roppantul gyűlölte a zsidókat. Borzasztó dolgokat meséltek róla. Egyszer az utcán találkozott egy zsidó házalóval. A házaló rálépett generális urának jobb lábán levő tyukszemére. Mint egy mérges vipera, úgy sziszszent föl a generális, majd elkezdett futni és irgalmatlanul káromkodni. A szegény házaló bujában nem tudott mit csinálni — gyufát akart eladni — s bocsánatért esedett. Erre a generális még nagyobb dühbe jött. Kibuzta a kardját és „mir nichts, dir nichts” levágta a házaló fejét, azután pedig büszkén lépdelt tovább még mindig jajgatva a tyukszemét ért bántalmazás miatt.

Nem tudom, hogy ez megtörtént dolog, Bécsben volt nagybácsim — mert alig hiszem, hogy még egy nagybácsim van, a ki Bécsben lett volna — hallotta ezeket és elmondta nekem.

Körülbelül ilyen és még sok ehhez hasonló felvilágosításokat kapott nagybácsim Donnerschlager generállal. Így hívták szegényt. Mindez még sem riasztotta vissza a kitűzött tervtől. A mit ő fejébe vett és ottan kigondolt, azt nem vehette ki senki sem.

Egyen egy hónapja volt, hogy nagybácsim Bécsben lődörgött, mikor egy napon kiballgatást nyert, illetve egy ór a kapun keresztül eresztette. Itt egyenesen egy katonához ment, ki ténlenül sétált az udvarban. Megszólítja és kérdezi, hogy lehet-e a generális uralral beszélni? Egynehány percnyi csend állott be. Vegre a katona ur abban a szerencsében részesítette nagybácsimat, hogy egy lesújtó pillantást vetett rá úgy, hogy ez ijedtebeu majdnem hanyatesett és egy orrfintorgatással element. Nagybácsimat még ez sem hozta ki sodrából, hanem egyszerűen benyitott egy ajtón, lépcsőkön felment és ismét egy fegyveres ór előtt állott meg. Ez már másképen beszélt vele. Mihelyt meglátta, ráordított:

— Mit akarsz?
— Semmi közöd hozzá!
— Adta számar zsidája, nem hallgatsz?!
— Számár az öregapád, ballgatok is, csak fogd ezt — ezzel egypár forintot nyomott az ór kezébe, mire ez haditervét megváltoztatta.
— A generális urat tetszik keresni?
— Igen. Nem lehetne vele beszélni?
— Aligha.

Erre nagybácsim még egyszer megkisérte a pénz-próbát s teljesen kisimitotta az utat. Nemsokára a ge-

nerális ur előtt állott. Marcona alak volt bizony az excelenciás ur — mesélte nagybácsim — olyat mint téged rögtön, egy harapásra fölfalna. Hatalmas melle csak úgy libegett a büszkeségtől.

— Mi kell neked? — kérdezé németül, megpillantván nagybácsimat — nem vagy zsidó?

— Hát igen.

— Hogy mersz akkor elébem jönni, nem feltél a haláltól? — erre kibuzta kardját és nagybácsim melle ellen irányozá. Hanem nagybácsim sem félt. Mereven megállt, azután föltépte ingét és mellét verve kiabált:

— Tessék ide szurni!

A generális visszabökönt. Ilyen emberrel még nem volt dolga. Rögtön hozzá ment és kezét megragadva, bocsánatot kért. Még le is ültette. Kínálgatta szivarral és kérte, hogy adja elő kíváncságot. Nagybácsim szepen elmondá dolgát, mire a generális biztosítá, hogy azonnal intézkedik s öcsését haza fogja engedni. A kiballgatás véget ért, az én nagybácsim kiment és büszkén bazar-jött...

Utazásának az eredménye az volt, hogy atyám „ledrukkolta” a három évet, de azt hisszük, ha több évet kellett volna szolgálnia, valamennyit leszolgálta volna.

Neuser Armin.

APRÓ TÖRTÉNETEK.

(Az életből elvesve.)

Írta: DEL TORÓ.

XI.

Milyen hely az iskola.

Híres volt V... i praceptor a régi időben az egész környéken.

Kiszolgált bakaormester volt, hát nem csak inni tudott keményen, de értett valamit a „esziohoz” is.

Szerették is a szülők az iskolába adni a nebulókat, mert a legnagyobb fajnemből is embert faragott, ha másként nem, hát botal. Az akaratos fickókkal úgy járatta a „kánkánt”, hogy nincs az a „ballerina”, a ki különben megeselekedte volna ezt a dolgot. A melyik nebuló pedig a táncművészetnek ezen az utján már egyszer keresztül kátyuzott, az még egyszer nem ment tette volna ezt az utat, ha mindjárt a menyországba vezetett volna is. Vegyes volt az iskolája, mint egy barom-vásár.

Vagy 200 gyerek forrongott naponta körülötte. Ha az ember végig tekintett rajtuk, úgy tűnt föl előtte ez a hullámzó tömeg, mint egy háborgó tenger.

Egész nemzetiségi „kvodlibet” képezett a gyermek sereg.

Volt köztük: magyar, német, szerb, zsidó, sőt cigány is.

Igy aztán igen gyakran megesegett, hogy előadás közben akaratlanul is kacagató gyermek humorok hangzottak el a komor iskolafalak között. Ezekre pedig igen jó alkalmat szolgáltatott a tanító ur azon tanítási módszere, hogy mindent gyakorlatilag akart megmagyarázni.

Ha a természetrajzból tartott előadást, az egyes állatok jellemzőbb tulajdonságait maga magán mutogatta meg a gyermekeknek. Mikor p. az orrszarvu bogarat boncolgatta elemeire, rendszeren a homlokára mutatott, jelezvén, hogy az orrszarvu bogár a szarvaeszkjait szintén a homlokán viseli.

A kis Tulpenhál Mónikának nagyon megtetszett ez a magyarázat; meg is jegyezte magának jól ezt a szép dolgot és a midőn előadás után az öreg praceptor kérdezte, hogy ki tudná elmondani a magyarázatát, a Mónika csakhamar felugrott a helyéről és így szólott:

— Oztotot éhnek thodik!

— No, hát mond meg kis fiam, hogy hol is van az orrszarvu bogárnak a szarva? — adta föl a tanító a kérdést.

— Oz von o tonető ór hamlakján, — mondta a kis delikvens egész önértettel, a többiek nagy habotájára.

Az összeadást meg így magyarázta:

— Megtudnátok-e mondani, hogy kettő meg egy az mennyi. Nem? No, vigyázzatok!

Ha iskola után hazamentek és az édes anyatök ad két darab vajjas kenyert uszonnára és ha azt megették, ad még egy darabot, mennyi az?

— Az már elég — hangzott a felelet a kis baglyok szájából.

Hasonlóképp iparkodott az ég dörgését, a szabad természetet, az egyes épületeket: házat, templomot, iskolát stbi kézzel foghatólag megmagyarázni.

Vizsgák alkalmával azután, a szülők és az öreg esperes előtt, a legjobb tanítványival rendszeren dícséretet is aratott.

Történt egy ízben ilyen vizsga alkalmával, hogy az esperes ur nem a tanítóra bízta a fiuk kiszólitását, hanem maga akart meggyőződni arról, hogy alapos-e a tanítás; azért is kiszólitván az egyik lurkót, szelid, atyai hangon így szólott hozzá:

— Meg tudnád-e mondani kis fiacsám, hogy milyen hely az iskola?

A fiu, a ki történetesen a rosszabb diákok közül való volt, nagyon megijedt az esperes ur szavaitól és ötlöve-hatolva kezdte a feleletet:

Az iskola... az i-is-ko-la...

A tanító legott felfogta a kritikus helyzetet és hogy szegyenben ne maradjon, segíteni akart a fiúnak, mondván:

— Ejnye fiam, hát nem jut eszedbe, hogy mire tanítottalak?

— De igen, mondta a nebuló remegve.

— No, hát kezd el szépen... Így ni: Az iskola azon hely, hol az —

Most már nem hagyta a tanuló tovább beszélni a tanítót. Eszébe jutott a kathekimuszól a pokol definíciója, hirtelen belevágott tehát a tanító szavaiba és így adta meg a feleletet:

— Az iskola azon hely hol az elkárhozottak örökre kinlódnak.

Az esperes ur szája akkorára nyulott meg a nagy nevetéstől, mint egy szegedi palacsinta, a tanító ur szemöldöke meg úgy összeráncolódtat a haragtól, mint a debreceni pacal.

Vizsga után az esperes ur megajándékozta a derék tanítványt a jó ötleteért, a tanító meg olyan „anc-crát” mért a lénival a praclijára, hogy még 60 esztendő korában is sirva emlékezett vissza arra, hogy hát milyen hely is az az iskola.

Hej! hová is tűntek el azok a jó idők, meg azok a rossz bakatanítók?

NYILTTÉR.*)
Jegyzőkönyv.

Felvett Zomborban, 1898. évi július hó 13-án a Zarándy Zoltán és Lachovitz Géza urak között felmerült lovagias ügyben.

Jelen voltak az alulírottak.
A „Zombor és Vidéke” 1898. évi július hó 10-én megjelent számában, a Nyilttér rovatban közzétett nyilatkozat folytán Zarándy Zoltán és Lachovitz Géza urak között felmerült becsületbeli ügy a mai napon előttünk a lovagiaság szabályai szerint elintéztetett.

Kmf.
Szalay Frigyes s. k., Opra Ferencz s. k.,
Gallé Hugó s. k., Simonyi József s. k.,
mint Lachovitz Géza ur megbízottai. mint Zarándy Zoltán ur megbízottai.

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Törlesztési jelzálogkölcsonök

4—4 1/2 % -ra,
kamatkozó kölcsonök II-ik helyre
5 1/2—6 % -ra, **utólagosan fizetendő**
1/2 % jutalékért eszközöl gyorsan

HALMI MÓR

bank és jelzálogkölcson üzlete
SZEGEDEN,

6—5 Korona-utca 22., saját ház.

1602. szám kig. 1898.

Hirdetmény.

Alulírott községi elöljárók részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Nemes-Militics község mint jogi testület tulajdonához tartozó az ugynevezett tolvajosi csárda a hozzá tartozó 16 hold 100/1000 □ öl szántófölddel együtt egymásután következő három évre, vagyis 1899. évi január hó 1-ső napjától számítva 1901. évi december hó 31. napjáig terjedő időtartamra **foljó évi július hó 17-én délután 3 órakor** Nemes-Militics községhez tanácsstermében megtartandó nyilvános árverés útján évi 300 frt kiküldési ár mellett a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni.

A részletes feltételek a jegyzői irodában megtekinthetők.
Nemes-Militics, 1898. évi július hó 1-én.
Waisz György, Horváth Gyula,
aljegyző. 3—3 bírő.

Pályázati hirdetmény.

Deszpot-Szt-Iván községben rendszerezett óvónői és dajka állás betöltendő léven, felhivatnak mindazok, a kik ezen állásokat elnyerni óhajtnak, hogy a kellőleg felszerelt kérvényeiket **f. évi augusztus hó 31-éig** alulírott felügyelő-bizottságnál beadni el ne mulasztják.
Az óvónői évi fizetése a községi pénztárból havi előleges részletekben fizetendő 300 frt és a kisdévodára helyiségben szabad lakás.
A dajka évi fizetése a községi pénztárból havi előleges részletekben fizetendő 60 frt, szabad lakás és a szükséges fűtőanyag kiszolgáltatása.
Tekintve, hogy Deszpot-Szt-Iván lakossága szerb és németajkú, azért a kérvényezőknél a szerb és német nyelvet tudni kell.

Deszpot-Szent Ivánon, 1898. évi július hó 9-én.
Az óvoda felügyelő-bizottság nevében:
Milutinovity Milán, Grigorievity Milos,
b. jegyző. 3—1 b. elnök.

1603. szám kig. 1898.

Hirdetmény.

Nemes-Militics község elöljárósága közhírré teszi, hogy a község mint jogi testület tulajdonát képező nagy tő vizebeni halászati jogát 1899. évi január hó 1-ső napjától számítandó három egymásután következő évre 150 frt évi kiküldési ár mellett **foljó évi július hó 17-én délután 3 órakor** Nemes-Militics községhez tanácsstermében megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adja.
Nemes-Militics, 1898. évi július hó 2-án.
Waisz György, Horváth Gyula,
aljegyző. 3—3 bírő.

GYÓGYSZERÉSZGYAKORNOKUL

FEL VESZ
EGY 6 GYMNASIUMOT VÉGZETT FIATAL EMBERT
MIELŐBBI BELÉPÉSRE
TEMESVÁRY JÓZSEF
3—3 **ZOMBORI GYÓGYSZERÉSZ.**

Pályázat.

A katymári róm. kath. kültéri dalmát-magyar tan nyelvű iskolánál fűresedésben levő tanítói állásra, melylyel az ismétlősök oktatása is kapcsolatban van, pályázat nyitattik. Az ezen állás javadalmazása, havi előleges részletekben, évi 400 frt készpénzfizetés és az iskolánál megfelelő lakás s 518 □ öles házikerttel. A pályázat batarideje **foljó évi augusztus 10-ike**, mely napig a katymári róm. kath. iskolaszékre címzendő kérvény ft. Tormágy Gábor esperes-plebános urhoz Katymárra (Bács m.) küldendő. A megválasztott tartozik állását f. évi szeptember 1-én elfoglalni, mely naptól fogva huzza fizetését is.

3—2 **A róm. kath. iskolaszék.**

1484. sz. 1898.

HIRDETMEYNY.

Kupuszina község alulírott elöljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonához tartozó és hasznavehetetlenné vált kiselejtett négy (4) darab fiatal sertéskan Kupuszina községbázánál **f. hó 17-én délután 3 órakor** nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni.
Kupuszinán, 1898. július 12-én.

Török Endre, Mikó János,
jegyző. bírő.

5910. szám.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye O-Morovieza községben lemondás folytán megüresedett községi irnoki állás betöltése céljából ezennel pályázat nyitattik.

Az állás javadalmazása havi előleges részletekben a községi pénztárból évi 300 frt.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy a vármegyei 6. közgyűlési számú szabályrendeletnek megfelelőleg és erkölcsi bizonylattal is felszerelt, sajátkezűleg írt pályázati kérvényüket **foljó évi augusztus hó 15-ig** annyival inkább nyujtsák be hozzám, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.
Választási határidő utólag fog kifizetni.
Bács-Topolján, 1898. évi július hó 8-án.

C s á s z á r,

főszolgabíró.

1604. szám.

kig. 1898.

Hirdetmény.

Nemes-Militics község elöljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község mint jogi testület tulajdonát képező nagyvendéglő épület a hozzá tartozó melléképületekkel együtt 1899. évi január hó 1-ső napjától számítandó három egymásután következő évre évi 300 frt kiküldési ár mellett **foljó évi július hó 17-én délután 3 órakor** Nemes-Militics községhez tanácsstermében megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adni.
Nemes-Militics, 1898. évi július hó 2-án.
Waisz György, Horváth Gyula,
aljegyző. 3—3 bírő.

2287. sz. 1898.

Hirdetmény.

Alulírott hivatal részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. kinstár tulajdonát képező és a bodrogh-monostorszeghi magtárban elhelyezett 132 métermáza rostált és triórözött 1897. évi termésű rozsnak eladására a nyilvános árverés az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **1898. évi július hó 25-én délelőtt 9 órakor** fog megtartatni.
Az árverési és szerződési feltételek az alulírott hivatal és a bezdáni m. kir. erdőgondnokságnál, az eladásra kerülő rozs pedig a mostorszeghi magtárban bármikor megtekinthetők.
Apatinban, 1898. július 12-én.
M. kir. erdőhivatal.

1257. szám.

Elu. 1898.

Arlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. ügyészség és börtön, valamint a zombori kir. járásbírói helyiségek fűtésére 1899. évre szükséges legendő összesen 6785 köbméter jó minőségű egészséges tűzifa szállítása iránt **foljó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermében az árlejtés azzal tűzetik ki, hogy a tűzifa kiküldési ára köbméterenként 3 frt 30 kr.
Arlejtetni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kiküldési ár 10% -át, vagyis jelen esetben 224 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.
A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva s bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdésének órájára a zombori kir. törvényszék elnökségénél benyujthatók.
Az árlejtési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon a kir. törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetők.
Zomborban, 1898. évi július hó 4-én.
Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

100. szám.

kzgy. 1898.

Birtokeladási hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a Bács-Petrovoszellő község tulajdonát képező s a petrovoszellői 158. számú tjkvben 16938 1/8. br. sz. alatt felvett 3 hold 1193 □ öl régi faiskola ház helyeknek felosztva **1898. évi augusztus hó 16. napján reggel 9 órakor** a helyszínen megtartandó nyilvános árverésen örökron eladatni fog.
A részletes árverési feltételek az előjárásnál a délelőtti hivatalos órák alatt betekinthezők.
Bács-Petrovoszellőn, 1898. évi július hó 5-én.
Dr. Sztárcsevich, Kelemen Máttyás,
jegyző. 3—2 bírő.

1146. szám.

kig. 1898.

Hirdetmény.

Bulkeszen egy jó forgalmu **vendéglő** folyó évi október hó 30-tól, esetleg 1899. évi január hó 1-től 3 évre — különféle felszerelésekkel együtt — **kiadó.** Bővebb felvilágosítással szolgál
Bernhardt Károly,
3—1 építész, ZOMBOR.

1146. szám.

kig. 1898.

Árverési hirdetmény.

O-Soóvé község alulírott elöljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy O-Soóvé község tulajdonát képező, a község határában elvonuló Ferenz-József csatorna mellett levő kenderátató az e idei kenderátatási időnyre **foljó évi július hó 31-én d. u. 3 órakor** a községbázánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni.
Kiküldési ár 300 frt.
Az árverési feltételek a hivatalos délelőtti órák alatt a jegyzői irodában betekinthezők.
O-Soóvé, 1898. évi július hó 10-én.
Sigmund Güntér, Tanaszín Vásza,
jegyző. bírő.

495. szám.

bir. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. törvényszék 1665/1898. számú végzése által dr. Récsény Ede, kulai ügyvéd által képviselt a „Cservenka mezőgazdasági népbank” javára Csincsurák János és Kollár Istók pinczei lakosok ellen 950 frt tőke, ennek 1898. évi február hó 10-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 85 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 395 frtra becsült lovak, kocsik, kender stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.
Mely árverésnek az 1898. V. 140/3. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pinczeán alperesek lakásán leendő eszközzésére **1898. évi július hó 18-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Hódsághon, 1898. évi június hó 28-án.
Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

487. szám.

bir. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. törvényszék 1441/1898. számú végzése által dr. Scultéty Jenő hódsághi ügyvéd által képviselt Geszler István hódsághi lakos javára Müller Mihály és Mária hódsághi lakosok ellen 400 frt tőke, ennek 1897. évi december hó 31-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 42 frt 90 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 647 frt 70 kora becsült különféle vasárúk stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.
Mely árverésnek az 1898. V. 54/4. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Hódsághon alperesek lakásán leendő eszközzésére **1898. évi július hó 25-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Hódsághon, 1898. évi június hó 29-én.
Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

1257. szám.

Elu. 1898.

Arlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. ügyészség és börtön, valamint a zombori kir. járásbírói helyiségek fűtésére 1899. évre szükséges legendő összesen 6785 köbméter jó minőségű egészséges tűzifa szállítása iránt **foljó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermében az árlejtés azzal tűzetik ki, hogy a tűzifa kiküldési ára köbméterenként 3 frt 30 kr.
Arlejtetni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kiküldési ár 10% -át, vagyis jelen esetben 224 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.
A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva s bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdésének órájára a zombori kir. törvényszék elnökségénél benyujthatók.
Az árlejtési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon a kir. törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetők.
Zomborban, 1898. évi július hó 4-én.
Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

1257. szám.

Elu. 1898.

Arlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. ügyészség és börtön, valamint a zombori kir. járásbírói helyiségek fűtésére 1899. évre szükséges legendő összesen 6785 köbméter jó minőségű egészséges tűzifa szállítása iránt **foljó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermében az árlejtés azzal tűzetik ki, hogy a tűzifa kiküldési ára köbméterenként 3 frt 30 kr.
Arlejtetni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kiküldési ár 10% -át, vagyis jelen esetben 224 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.
A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva s bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdésének órájára a zombori kir. törvényszék elnökségénél benyujthatók.
Az árlejtési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon a kir. törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetők.
Zomborban, 1898. évi július hó 4-én.
Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

1257. szám.

Elu. 1898.

Arlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. ügyészség és börtön, valamint a zombori kir. járásbírói helyiségek fűtésére 1899. évre szükséges legendő összesen 6785 köbméter jó minőségű egészséges tűzifa szállítása iránt **foljó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermében az árlejtés azzal tűzetik ki, hogy a tűzifa kiküldési ára köbméterenként 3 frt 30 kr.
Arlejtetni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kiküldési ár 10% -át, vagyis jelen esetben 224 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.
A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva s bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdésének órájára a zombori kir. törvényszék elnökségénél benyujthatók.
Az árlejtési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon a kir. törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetők.
Zomborban, 1898. évi július hó 4-én.
Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

1257. szám.

Elu. 1898.

Arlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. ügyészség és börtön, valamint a zombori kir. járásbírói helyiségek fűtésére 1899. évre szükséges legendő összesen 6785 köbméter jó minőségű egészséges tűzifa szállítása iránt **foljó évi augusztus hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor** a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermében az árlejtés azzal tűzetik ki, hogy a tűzifa kiküldési ára köbméterenként 3 frt 30 kr.
Arlejtetni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kiküldési ár 10% -át, vagyis jelen esetben 224 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.
A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva s bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdésének órájára a zombori kir. törvényszék elnökségénél benyujthatók.
Az árlejtési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon a kir. törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetők.
Zomborban, 1898. évi július hó 4-én.
Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

Házeladás.

A szöntai uton 214. sz. alatt levő ház
szabad kézből

Eladó.

Bővebb felvilágosítás:

a benn lakó KANYÓ ABEL vagy STEBLER SÁNDOR-nál

3-2 nyerhető.

ENGEL MANÓ

Bankbizományi üzlete ZOMBOR,
Kossuth Lajos-utca 164. sz. I. emelet.

Van szerencsém a gazdaközönség b. figyelmét a Zomborban (Kossuth-utca) Takarékpénztárral szemben 164. sz. I. emeleten levő „irodámra” felhívni s tisztelettel felkérni, hogy ha akár birtokszerzési, akár pedig betáblázott drágább kamatu adósságának kifizetése céljából rövid vagy hosszabb idejű

Törlesztéses olcsó pénzkölcsönre

szüksége volna, hogy hozzá, alulírott címhez, teljes bizalommal fordulni méltóztassék, miután általam az óhajtott olcsó kölcsönhöz a lehető legrövidebb idő alatt juthat.

A tőkét nem kell külön törleszteni, miután a tőke és kamat együttesen törlesztetik és a meghatározott időre az egész adósság elfogy.

A készpénzkölcsönök

3 1/2 és 4%

kamatra kaphatók megfelelő tőkétörlesztéssel 10 évtől 63 évig terjedő visszafizetés mellett.

Az intézet meghatározott időn belül a félnek a kölcsönt nem mondhatja fel, ellenben a félnek jogában álland kölcsönét a meghatározott időn belül is akár egyszerre vagy nagyobb tőkétörlesztések által tetszése szerint bármikor előbb is visszafizetni, mely esetben a kamatok csak a tőkeösszeg kiegyenlítéséig fizetendők, ilyen visszafizetéseknel a tőkében már törlesztett összeg levonásba hozatik.

ENGEL MANÓ

„Bankbizományi üzlete” ZOMBORBAN.

A biztosítás ágazataiban és jelzálogkölcsönök terén jártas (üzletszerzők) utazók felvételnek.

Ifj. Heindlhofer Róbert

Zombor.

Idei töltésű ásvány- és gyógyvizek:

Bikszádi,	Salvator,
Borszéki,	Scheebergi,
Carlsbadi,	Selters,
Emsi,	Petőfi keserűvíz.
Giesshübl,	Hunyadi
Kronorfi,	Ferenc József
Lividia,	Zrinyi
Margit,	Rakóczy
Mohai Ágnes,	Hercules,
Marienbadi,	Levico,
Polenai,	Roncegno,
Parádi,	Guber forrás.
Rohitschi,	

Borok, pezsgők, Martell cognac.

Szegedi és veronai szalámi, sajtok stb.

Cement, Carbol, Carbolineum, Tincortal nagyban és kicsinyben.

A cséplőgéptulajdonosok különös figyelmébe ajánlom I. rendű gépolajamat, nagyban és kicsinyben; továbbá Tovotte zsir és cylinder-olajat.

Jelzálogkölcsönt

filoxera által elpusztított szőlők ujonai befásítására 5%, termő szőlőkre 5%, városi és nagyközségbeli házakra 5 és 6%-ra;

földbirtokra:

65 évi törlesztésre	4 1/2%
63 1/2 " " " "	4 1/4%
50 " " " "	5%
30-40 évi törlesztésre	6%
20-30 " " " "	7%

mellett ajánl és felvilágosítást nyújt 20 kr válaszbélyeg ellenében

Jadszko Ede,

14-10 Zombor, Prokop-báz, Szelencse.

1700. szám.

kig. 1898.

Árverési hirdetmény.

Szonta község előljárásága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község mint erkölcsi testületnek tulajdonát képező, Szonta községi 163. ö. i. szám alatti, jól berendezett korosmai épület, melleképpelével együtt 1899. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő 3 évi időtartamra folyó évi július hó 23-an délelőtt 9 órakor Szonta községhezánál megtartandó nyilvános árverésen évi 650 frtnyi kikialtási ár mellett bérbeadni fog.

Árverési feltételek a község jegyzői irodában az érdekeltek által megtekinthetők.
Szonta, 1898. július hó 11-én.

Thurszky János,
jegyző.

Zlatár Ferenc,
bíró.

1256. sz.

Eln. 1898.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a zombori kir. törvényszék, a zombori, apatini, hódásghai és kulai járásbíró-ságok, valamint a zombori kir. ügyészség részére 1899. évben szükséges és az árlejtés alkalmával felmutatandó mintáknak megfelelő irodai anyagszerek és pedig:

1. 1 rizma finom miniszteri papír.
2. 60 rizma finom kis irodai bordás fehér papír (fényezett).
3. 20 rizma közönséges kis irodai bordás fehér papír.
4. 5 rizma kis irodai rózsaszínű papír.
5. 20 rizma kis irodai fogalmi kék.
6. 10 rizma kis irodai utánzott merített diós-györi kék.
7. 15 rizma kis irodai fogalmi zöldes.
8. 2 rizma nagy fogalmi utánzott merített diós-györi.
9. 1 rizma Median fogalmi zöldes sima papír.
10. 130 rizma kis fogalmi szürke gépengyártott.
11. 20 rizma nagy csomagoló papír szürke.
12. 5 rizma nagy csomagoló papír vastag merített fehér.

13. 2 rizma vörös itatópapír.
14. 20 kgr. posta pecsétviaszk.
15. 120 doboz acél toll.
16. 30 tucaat tolnyel.
17. 30 tucaat fekete iron.
18. 40 tucaat színes iron.
19. 80 db Union gyanta.
20. 60,000 drb vörös ostya (1000 drb).
21. 5 kgr. nyomdaszivacs.
22. 8 kgr. könyvmolai festék.
23. 5 kgr. Gummi arabicum
24. 60 üveg Cluk preparatum (1/2 literes üvegben).
25. 30 üveg finom tablaolaj (1/2 literes üvegben).
26. 30 üveg áthélyező festék (fekete és viola).
27. 40 üveg vörös carmin teuta.
28. 800 üveg vegyentea.
29. 100 motr. varrocérna beszerzése végett az árlejtés és zárt ajánlatok tárgyalása 1898. évi augusztus hó 8-ik napjának d. e. 9 órakor a zombori kir. törvényszék polgári tanácstermében tartatik meg.

Árlejtési szándékozók tartoznak az árlejtés megkezdése előtt a kikialtási ár 10% át, vagyis jelen esetben 134 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kir. törvényszéki elnök kezébe letenni. A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállitva és banatpennzel ellatva az árlejtés megkezdésének órájáig a zombori kir. törvényszék elnök-ségénél benyújthatók. A benyújtandó ajánlatban nemcsak az egyes cikkek egységes ára, hanem az elősorolt szilkségletek együttes ára számmal és betűvel is kiirandó, valamint a beszerzési forrás minden egyes cikkezre igazolendő, továbbá azon kijelentést kell tartalmaznia, hogy vállalkozó a feltételeket ismeri s azoknak magát a vállalat elnyerése esetén aláveti.

Az árlejtési feltételek, valamint a fent elősorolt cikkekrol a minták a kir. törvényszék irodaigazgatójánál a délelőtti hivatalos órák alatt bármely napon megtekinthetők.

Zombor, 1898. évi július 4. én.

Gozsdu Elek,
kir. törvényszéki elnök.

700. szám.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró-ság 1898. évi 2296. számú végzése következtében Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársaság javára Schneider-Heurik és társa ellen 1123 frt 51 kr és járuléka erejéig foganatosított kikialtási végrehajtás útján lefoglalt és 500 frtra becsült Gáreth u. Co.-féle 8 löerejű 10736. számú gőzkazánból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíró-ság P. v. 1. 716. 1898. sz. végzése folytán 1123 frt 51 kr tőkekövetelés, ennek 1897. évi november hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 80 frt 17 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig O. Szivaczon, az összeírás helyén leendő eszközülésére 1898-ik évi július hó 20-ik napjának délután 3 óra határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérnek becsáron alul is el fog-nak adni

Kelt Zomborban, 1898. évi július hó 8-án.

Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

Zombor. Bittermann Nándor és társai könyv- és könyvnyomtatásból.

Pályázat.

A gajdobrai róm. kath. német-magyar tannyelvű népiskolánál üresedésben levő tanítói állásra augusztus hó 1-ig ezennel pályázat hirdetik.

Fizetése 900 korona, lakbérére 100 korona a község pénztárából havi előleges részletekben. Ismétlt iskola tartásért külön díj nem jár. Az orgonálásban jártasak előnyben részesülnek. A magyar és német nyelvbenei tökéletes jártasság igazolendő.

A kellőleg felszerelt és 50 kros bélyeggel ellátott kérvények nt. Szauder István esperes urhoz (Obrováczra) küldendők.

Gajdobrán (Bácsmegeye), 1898. június hó 30-án.

Drach Antal,
iskolaszéki elnök.

3-2

2222. sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Hódásghai Takarékpénztár” dr. Legend Ferencz képviselje végrehajtónak Schwerer Károlyé Hausz Apollónia végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíró-ság) területén lévő, Hódásgh községben fekvő, a hódásghai 534. sz. tkvi betétben A. I. 1-2. sor, 407. hr. számú kertből, ugy 403. hrsz. 180. ö. i. sz. ház és udvarból Schwerer Károlyé Hausz Apollónia felerészbeni jutalékára az árverést 516 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi szeptember hó 10-ik napján délután 3 órakor Hódásgh községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 51 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikialtási kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpennzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kelt Kulán, 1898. évi június hó 14-én.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

2221. szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Hódásghai Takarékpénztár” dr. Legend Ferencz képviselje végrehajtónak Schwerer Károly budapesti lakos végrehajtást szenvedő elleni 2350 frt tőkekövetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíró-ság) területén lévő, Hódásgh községben fekvő, a hódásghai 534. sz. tkvi betétben A. I. 1-2. sor, 407. hrsz. kertből, ugy 408. hr. 180. ö. i. sz. ház és udvarból Schwerer Károly felerészbeni jutalékára az árverést 516 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 10-ik napján délután 3 órakor Hódásgh községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 51 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikialtási kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpennzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1898. évi június hó 14. én.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.

2247. sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szlavik István dr. Legend Ferencz képviselje végrehajtónak Kollár István végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tőkekövetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíró-ság) területén lévő, Pivnicza községben fekvő, a pivniczai 334. sz. tkjében A. I. 10. sor, 624-625/b. hrsz. Kollár István nevén álló 315. ösz. ház, udvar kertre 810 frt, a pivniczai 927. sz. tkjében A. I. 9-16. sorsz. alatt felvett ugyan-csak Kollár István tulajdonát képező 1/2-ad telekre 1422 frtban az árverést ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi október hó 29-ik napján délután 3 órakor Pivnicza községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladotnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikialtási kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpennzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1898. évi június hó 16-án.

A hódásghai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság.